

נסיכי הנפט מול קואלייצית ההוי-טק

הטענה של ביכלר וניצן היא שקפיטליזם איננו תוצאה של החילון והפרדת הדת, אלא תחולף של שלטון האל העליון במצותו של ההון כישות גודלה וככל-יכולת השלטת בכל תחומי החיים. "ההון אינו מין 'יעצול' חומריו הזוקק לגאליטימציה רוחנית". ההון נמצא במרכזה. הוא האל האוניברסלי, הגורף ומפניהם לתוךו כל הנtiny להכenis ללבנית של יחסית שליטה".

מהו בדיקון "ההון"? "ההון הינו מהות אחת בלבד, הוא אך ורק פיננסי". פירושו של דבר שאין הוא מהות ברות כימות חומרית, אלא מהות יחסית שגודלה נמדד בשוקי ההון. לפ"כ, עניינו של הקפיטליסטי איננו "מססום הרווח", אלא הגדרת "הרוח הדיפונצייאלי", ככלומר מידת שליטתו בנכסים ביחס לשיעור המקובל של הגדלת הנכסים". כמוותו של ההון אינה מהות אוטונומית בת מדיה, אלא גודל הנמדד יחסית "ליחידות" הון-כוח אחרות.

בניגוד למרקם ולכלכלנים הליברלים, טענת המחברים היא שהעבודה והמכנות לא יוצרים שום רווח. "רק היכלה שלשלות (גם בכלכלה) היא הסיבה לרווח". סוד כוחו של ההון איננו כושר המציאות והיצור של הבעלים, אלא מידת יכולתם לשבש ולמנוע את השימוש בתשתיות بشשליטיהם. "מידת היכלה הזה למןעו, לחסום, ולשבש היא שקובעת את מחיר ההון", ככלומר את גודלו.

ישום התיאוריה

הפרק השביעי סוקר את גלגוליו של מושג "הכוח". בעת העתיקה, במקביל לעלייתן של הממלכות הגדלות, כוחו של הטבע נוצל בידי הכהנים להאדרת כוחו של השליט. בסוף האלף הראשון הוקם באירופה המשטר הפיאודלי, בו שלטו בעלי אחזות בחסותו וברכתה של הכנסתיה הקתולית. "שליחי הכנסתיה הטיפוסיים שהאל העליון היחיד, האל הקובע מראש את הסטטוס של האדם כאביר או צמצית עד מוות". התפתחותה של העיר ועליתה של הבורגרנות גורמו לשקייתו של המשטר הפיאודלי. כך, השתנה גם מושג "הכוח" המזוהה עם ההון של המעדן הבודגני העולה. הכוח הופך להיות בר השגה והמרוואהינו יותר מונופול מקודש של מעמד בעלי האחזות והאביירים. בנגדו לתפיסה הייננה של הכוח כישות אלוהית בלתי מושגת, "אופי הכוח הקפיטליסטי" משתנה בהתאם עם השינוי בתפיסה המדעית של הכוח כגורם הפעיל על פי חוקי הטבע הנtiny להבנה ולשליטה. אף על פי כן, גם במשטר הקפיטליסטי ההון איננו כוח מטורי-אלי בר השגה לכל נפש, אלא "מוחות פיננסית" כל יכולה "כאל היחיד של המשטר".

הפרק השמיני מישם את התיאוריה במרקחה של "מלחמות ישראל חמאס חיזבאללה". הטענה היא שקוואלייציות נסיכי הנפט והקרטלים איבדה את מעמדה הדומיננטי מול "קוואלייצית ההйти-טק". לפ"כ, היא מחרורה מלחמות במצוותה התייכון כדי להחזיר לעצמה את מעמדה כבעל הרווח הגדול ביותר בסך הרוחות הכלובלי של התאגידים בעולם. בסיכום "מגימות" המחברים קצת את טענותם ומודים שקיים מגוון סיבות למלחמות במאה"ת: "שלל הגורמים מוצאים את עצמן

כלולים בשטף המרץ אחר ההון הדומיננטי".

קשה לקבל את הטענה "הגלוובלית" כהסבר לכך ועכשו. אך "הדרך לעוזה" הוא ללא ספק ספר מתוגר ומעורר מחשבה הרואוי לקריאה.

奥迪 أدיב

ספרם של שמשון ביכלר ויונתן ניצן "הדרך לעוזה" נראה כאמור כמרקחה בוחן פרטיו וכהרחה של טענותם הכלילית בדבר מהות ההון "כמויסד השליטה במשטר הקפיטליסטי", מעבר לכך ועכשו. ניתן לומר שהשאלה הנידונה היא כיצד הגענו מהקהילה הקומית השוויונית דרך "משטרו כוח" בהשראותו של אל עליון כל-יכול, עד שלטון ההון במשטר הקפיטליסטי של ימינו. הטענה (הפסימית) היא, ש מבחינותם של "אנשי התהתקית", אין חדש תחת השם ושלטון ההון הקפיטליסטי כישות זורה וככל-יכול, איננו אלא המשך שלטון האוליגורכיות של העת העתיקה. אף על פי כן, למורת הטקסט הביקורת, קשה שלא לראות את הסב-tekסט הניאו-מרקסיסטי של הספר. ככלומר, כדיalog ביקורתם עם המרקסיזם.

הפרק הראשון מתאר בקצרה את ייחודה של "משטרו הכוח" ו"ההכוח" של אל עליון כל-יכול במסופוטמייה באלף הרביעי לפני הספרה, וזאת בגיןו של קהילות הכהרים שהאמינו בربיוו אלילים שהיו בצלםם ובדמותם של בני האדם. הפרק השני דן בנסיבות ההיסטוריה של הקמת המדינה המודינית-מלךויות הראשונות דока במשמעותם. הטענה בפרק זה היא שהמדינה כמסד שלטון הוקמה "מלךעלת למטה" כאמור כוחני שריון "של קבוצה מאורגנת אשר הצליחה להשתלט על אוכלוסיות מגוונות ולהפעילן למען הגדלת כוחה". טענה זו מנוגדת לטענה המקובלת של הובס ולוק, לפיה המדינה היא ברירת מחדל או שככלול של "המצב הטבעי" ויציאה ממנו. אמצעי השליטה העיקרי של המדינה היה השליטה בייצור המזון. במקום המזון המגן של הקהילות הכהריות, ביתו החיטה ושכלול טכנולוגיית ההשקייה במסופוטמייה אפשרו יצירה עודפים של מזון ששימושו להקמת המנגנון השלטוני כדי "לכפות על הנתינים המדיניים מס ועובדיה".

הפרק השלישי נראה כדיוון תיאולוגי ביקורת של פולחן האל המונותאייסטי, שלא במרקחה התפתחה במדינות המזרחה התקיון באלף הראשון לפני הספרה. הטענה היא שהמוניותם הדרונאותיים התפתחה במקביל לעלייתן של המדיניות ובティוחן באמצעות קידוש ולהאדרת כוחן. "כל המדיניות המלוכניות ביססו את הלגיטימיות שלחן על עליון מאים ובلتץ צפוי".

הפרק הרביעי וה חמישי סוקרים בהרחה את כל "זיכיונותיהן" של שלוש נסיות המדינה מהתקמתן ועד ימינו - הרבנית, הנוצרית והאסלאמית. כך למשל, במרקחה שלנו "הציגות נזקקה לשירותה של הכנסתיה הרבנית". הפרק השישי מתאר את עלייתו של הקפיטליזם בעיר המדינה של צפון איטליה במאה ה-14. התופעה מוגדרת כשליטון מדיני מסווג חדש, לא כנגordon של ממלכות העת העתיקה, אלא כהמשקיעים ומשוככל של להן. "שליטי ערי המדינה של צפון איטליה אפשרו אוטונומיה מדעית חילונית ומימנו טכנולוגיות צבאיות, ובעיקר הם אפשרו את דחיקת נסיות האל העליון של מושלטן המדינה המדינית ואת מיסודה של משטר מדיני מטיפוס חדש – המדינה הלאומית הקפיטליסטית".

החלפת האל בuhan

המחברים מערערים את טענותיהם של רוב ההוגנים החשובים של המודרניות והחילוניות - מרקס, מיל, דירקהיים ומקס ובר, לפיהן בעידן המודרני מתחולל בחברה תהליך של רצינוליזציה ופונקציונליזציה (הפרדת הדת מהמדינה ומעבר לניהול מדעי, יעל וגלי של ענייני הכלכלת והמדינה).